

også de mere kortfattede resumeer kan være med til at formidle resultater fra en forskningsproces, som endnu ikke er afsluttet men undervejs, eller hvis resultater publiceres andetsteds.

Udforskningen af kvinders liv i middelalderen har mere end anden kvindeforskning været tværfagligt orienteret, hvilket også skyldes det meget sparsomme kildemateriale. Blandt bidragyderne er foruden historikere en litterat, en antropolog og en teolog. Lise Præstgaard Andersen har en helt personlig tilgangsvinkel til sit indlæg, som er en slags kommentar til hendes bog »Skjoldmær« – en kvindemyte fra 1982. Det lykkes hende at gøre skjoldmømotivet både personligt og nutidigt. Vi præsenteres for den kildemæssigt vanskelige situation forskeren står i i arbejdet med kvinder i vikingetiden (Ingeborg Andersen), mens Inger Margrethe Jensen redegør for landskabslovene som kilde til kvinders stilling. Den historiske empiriske forskning som præsenteres, berører især kvindearbejdet men i forskellige perioder. Ud over empiri findes en enkelt længere teoretisk artikel. Susan Reynolds Whyte fremlægger en række antropologiske teorier omkring forholdet privat-offentlig, samt omkring det økonomiske system og kønssystemet, teorier som bliver meget brugt indenfor kvindeforskningen.

Det er en lille, men nyttig og varieret publikation Den danske historiske Forening her har været med til at udgive.

Bente Rosenbeck

KNUD J. KROGH: Erik den Rødes Grønland. Kbh., Nationalmuseets forlag, 1982. 266 s. Ill. 183 kr.

I sommeren 1982 fejrede man begyndelsen til den islandske bosættelse i Grønland, bl.a. ved udgivelsen af den foreliggende meget smukke bog. Hovedforfatteren er den kendte grønlandsarkæolog K. Krogh, og medforfatter er H. Bekker-Nielsen, som gengiver det norrøne kildemateriale. Bogen er oversat af F. Nielsen til moderne grønlandsk, således at der haves parallelle tekster på grønlandsk og dansk hele bogen igennem.

Det blev kun en lille del af kæmpeøen Grønland som islændingene lagde beslag på. Landnamnets udstrækning kendes bedst fra Ivar Bårdssons registrering af bispedømmet Grønland ved midten af 14. årh. Hans geografiske og topografiske oplysninger virker umådelig præcise; men alligevel har de lærde i vor tid betvivlet rigtigheden heraf. Imidlertid kan det ud fra det danske flyvevåbens instrukser til dets grønlandspiloter påvises, at Ivars geografiske oplysninger holder stik (se Paul Anckers afløsningsopgave, Kbh. Univ. 1982).

De efterhånden mange nutidige Grønlandsfarere kan ved hjælp af denne bogs fortrinlige kort og mange topografiske skitser let mødes med fortiden. Dertil er bogen veldisponeret og let tilgængelig også for den mindre indviede læser. Opgaven for bogens to forfattere var dels at vælge afsnit fra de skriftlige kilder og dels at gøre rede for de konkrete efterladenskaber og geofysiske forhold. Her er litteraturforskeren sluppet særdeles godt fra sin opgave, medens det synes mig, at arkæologen har haft en mindre heldig hånd i sin redegørelse for de endnu ikke afsluttede udgravninger omkring Brattahlíð. For omkring femten år siden skrev Krogh en lille, uprætentiøs bog Viking Greenland, og her virker hans fremstilling så inspireret. Man får en fornemmelse af, at noget af indlevelsen er sat til under